

COPIII RĂZBOIULUI

WAR CHILDREN

*Căpitan Victoria CHIRILOIU**

Rezumat: Termenul de copil al războiului se referă la copilul născut dintr-un părinte localnic și un părinte aparținând unei forțe militare străine (de obicei, o forță ocupantă, dar și soldați aparținând unei baze militare pe un teritoriu străin). De asemenea, se referă la copiii din părinți care au colaborat cu forța ocupantă. Să ai un copil cu un membru al unei forțe militare beligerante străine, de-a lungul istoriei și în toate culturile, este, deseori considerată o trădare gravă a valorilor sociale.

Copiii ai căror părinți au făcut parte din forța ocupantă sau au colaborat cu forțele inamice nu s-au făcut vinovați de eventuale crime de război comise de părinții lor. Cu toate acestea, acești copii s-au simțit vinovați de crimele incluse în actele de acuzare ulterioare aduse împotriva acțiunilor părinților lor. Pe măsură ce creșteau și ajungeau la adolescență și maturitate, mulți dintre ei au dezvoltat sentimente de vină și rușine. Copiii războiului sunt copii născuți în afara căsătoriei, dar Convenția UE cu privire la copiii proveniți din relații extramaritale nu poate fi aplicată. În ciuda faptului că ONU declară violul ca fiind crimă de război și genocid, rezultatele acestuia nu sunt vindecate, copiii războiului, de fapt, nu au drepturi!

Prevenirea acestui fenomen ar trebui să înceapă în timp de pace prin schimbarea tiparului responsabilității umane în ceea ce privește viața lor sexuală și implementarea regulilor Dreptului Internațional al Conflictelor Armate și ale Codului de Onoare în principiile de ducere a conflictelor.

Cuvinte-cheie: copil al războiului; abandon paternal; violență și iresponsabilitate din punct de vedere sexual; discriminare; crimă de război; mamă-singură; insecuritate socială; marginalizare.

Abstract: A war child refers to a child born of a native parent and a parent belonging to a foreign military force (usually an occupying force, but also soldiers

* Doctorand, Universitatea Viena, Institutul de Antropologie Culturală, consilier juridic la UM 01766 București.

stationed at military bases on foreign soil). It also refers to children of parents collaborating with an occupying force. Having a child with a member of a belligerent foreign military, throughout history and across cultures, is often considered a grave betrayal of social values.

Children whose parents were part of an occupying force or collaborated with enemy forces were innocent of any war crime committed by their parents. Yet these children have felt guilty by the crimes uncovered in the subsequent prosecution of their parents' acts. As they grew to adolescence and adulthood, many of them harbored the feelings of guilt and shame. War children are children born out of wedlock, but the EU Convention regarding extramarital kids cannot be applied. Despite the fact that UN declare rape as war crime and genocide, the result of it are not healed, in fact the war children have no rights!

The prevention of this phenomenon should start during the peace time by changing the pattern of men responsibility regarding their sexual life, and the implementation of the International Law of Armed conflicts and Donor Code rules into the fight principles.

Keywords: war child; father abandon; sexual irresponsibility and violence; discrimination; war crime; single mother; social insecurity; marginalisation.

Introducere

Din cele mai vechi timpuri a existat în societate nevoia de stimă a individului, iar materializarea acesteia se poate spune că s-a produs prin înscrierea mândriei ca primul și cel mai greu păcat al religiei ortodoxe. Nu știm dacă de aici, dar și din instinctul de perpetuare a speciei, grija pentru femeie și copil s-a manifestat în toate societățile. Să lupți doar cu cel de o măsură cu tine sau cu unul aparent mai puternic decât tine a fost și este o dovadă de maturitate, curaj și bărbăție, și a reprezentat și reprezintă codul onoarei.

Totuși, în funcție de evoluția socială, copiii au fost exceptați de la înrolare și cruțați de către combatanți. Literatura de specialitate a secolului XXI vorbește în general despre copiii combatanți când se referă la copiii războiului, dar eu voi descrie situația socială și legală a altor copii ai războiului, cei născuți și procreați în timpul războiului, parte din ei ca rezultat al folosirii uneia dintre cele mai vechi tactici și tehnici de luptă, violul, sau în cazul altora, a trădării femeilor locale, care au avut relații intime cu membrii forțelor de ocupație sau de menținere a păcii.

Fenomen social omniprezent, copiii războiului au fost privați de drepturi, chiar dacă Codul Onoarei în ducerea luptei transpus mai târziu în

Dreptul Internațional Umanitar promovează umanitatea, egalitatea, distincția și nediscriminarea, aceștia sunt și astăzi uitați de puterea politică și legislativă și ignorați de global, ei trăindu-și drama personal și familial, la nivel local. Această situație implică costuri sociale și, nu de puține ori, securitatea lor socială este afectată și chiar absentă, ceea ce induce la rândul ei insecuritate socială generală.

Delimitări conceptuale

La prima vedere titlul poate fi interpretat drept un studiu al copiilor combatanți ai conflictelor armate. Dacă ne-am uita în istorie sau în alte culturi, vârsta maturității este diferită și, uneori, a fost, sau poate mai este, sub 18 ani.

Nu mă voi referi la copiii războiului decât la cei procreați în timpul conflictului și, cel mai important, născuți din mame localnice și tați membrii ai forțelor armate străine și care nu au fost recunoscuți de către aceștia. De cele mai multe ori, aceștia au fost rezultatul violurilor colective și nu numai.

Copil al războiului este considerat acel copil născut din mama localnică și tată aparținând forțelor armate străine, fie că este rezultat dintr-un viol sau dintr-o relație liber consimțită.

Copilul născut este nevinovat de faptul de a se naște, totuși, cel care vine pe lume în aceste condiții este cu siguranță blamat și discriminat. Istoria a arătat-o și mai nou a consemnat-o, de la cei din al Doilea Război Mondial, ai nemților, sau ai japonezilor (bordelurile cu coreence și chinezoaice pentru armata imperială japoneză), la cei din războiul de eliberare din Bangladesh din 1971, la amer-asiaticii forțelor armate americane, la mai noul Congo. Surse neoficiale au consemnat și creșterea numărului de mulatri în urma trecerii forțelor ONU în Angola și Somalia.

Uneori au rezultat copii ai războiului și din rândul mamelor combatante și ele la rândul lor fiind abandonate de către tații biologici și menite să aibă aceeași soartă cu femeile civile¹.

Totuși, se poate pune întrebarea: Ce legătură are fenomenul copiilor rezultați din război cu ducerea războiului și știința militară? Simplu, în prezent și în societatea civilizată starea de război trebuie să fie o stare de trecere către starea de pace, de armonie și dezvoltare socială, de

¹ <http://www.guardian.co.uk/lifeandstyle/the-womens-blog-with-jane-martinson/2012/oct/29/rape-military-shocking-truth>

reconstrucție postconflict, iar acest fenomen se poate întâmpla doar prin oameni și pentru oameni. Pentru aceasta, drepturile omului trebuiesc luate drept normalitate socială, copilul și femeia vor fi considerați și acceptați ca fiind și ei oameni, copiilor le vor fi asigurate condiții propice pentru o dezvoltare armonioasă ca viitori adulți, nu un climat de discriminare, repulsie, marginalizare, așa cum s-a întâmplat până acum cu cei născuți în afara căsătoriei și nu numai din mame localnice și tați combatanți ai forțelor de ocupație.

Propun termenul de copil al războiului, celui născut în astfel de condiții și nu copiilor combatanți, care sunt practic copii războinici și nu ai războiului, ei sunt de cele mai multe ori născuți anterior începerii războiului.

Aspecte sociale

În toate situațiile, a avea o relație liber consimțită cu un membru al forțelor armate de ocupație este dovada Înaltei Trădări, iar de aici respingerea, ura, marginalizarea celui rezultat dintr-o astfel de relație este doar un lucru firesc.

În cazul violurilor, pe lângă repulsia grupului și societății, la care se cumulează și repulsia față de victima însăși (mama violată este agresată psihologic și de grup, dar și de ea însăși, uneori se ajunge la suicid), se adaugă și dovada agresiunii, copilul, care de cele mai multe ori a fost repudiat și respins și de către mamă și sau familia acesteia.

Sociologic, femeia este asimilată imaginii ispitei și slăbiciunii, înșelătoriei și vicleniei. Victimologic, nu există victimă fără participare achiesată, fie și numai prin faptul că aceasta s-a aflat la un moment dat într-un anumit loc devenit locul faptei. Mentalitatea colectivă, în mare parte influențată de clasa dominantă, lumea bărbaților, leagă actul sexual de o plăcere ascunsă, vinovată, rușinoasă, și indiferent dacă acesta este forțat sau consimțit, religios vorbind, este izvorâtor de păcat/ vină. Victima violului va fi luată în batjocură, nu de puține ori blamată direct, public, uneori chiar de către familia acesteia. Autoînvinovățirea, de origine psihologică, introspectivă, este astfel accentuată și accelerată. Victima se respinge pe ea însăși, uneori se sinucide. În societățile musulmane aceasta este ucisă cu pietre chiar de familia ei pentru a spăla rușinea, victima devine impură și nu mai poate fi acceptată. De aici izvorăște și eficiența utilizării violului ca armă de război, clasificată și condamnată de către rezoluțiile ONU drept infracțiune de genocid.

Aspecte legale

Prin articolele 7 și 8 din Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat în 1998, violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcinile forțate și sterilizarea forțată, sau orice formă de violență sexuală sunt definite drept crime împotriva umanității și crime de război și echivalente cu o formă de tortură și o crimă gravă de război, fie că aceste acte sunt sau nu comise în mod sistematic în timpul conflictelor internaționale sau interne².

Parlamentului European, prin Rezoluția din 7 aprilie 2011, referitoare la utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu (2012/C 296 E/18) a condamnat utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și Orientul Mijlociu, P7_TA(2011)0155³.

Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, din 10 decembrie 1984, și Declarația 3318 a Adunării Generale a ONU privind protejarea femeilor și copiilor în situații de urgență și în conflicte armate din 14 decembrie 1974, legiferează încă o dată interzicerea acestor practici. Expres, punctul 4 solicită luarea de măsuri eficiente împotriva persecuției, torturii, violenței și tratamentului degradant față de femei, întrucât atunci când constituie o practică larg răspândită și sistematică, violul și sclavia sexuală sunt recunoscute, în temeiul Convenției de la Geneva, drept crime împotriva umanității și crime de război, care ar trebui judecate de Curtea Penală Internațională (CPI). Violul este acum recunoscut drept un element al crimei de genocid, atunci când este comis cu intenția de a distruge, parțial sau total un grup anume vizat, iar UE (Uniunea Europeană) ar trebui să sprijine eforturile ce vizează eliminarea impunității pentru autorii actelor de violență sexuală îndreptate împotriva femeilor și copiilor, indiferent de situație.

Implementarea angajamentelor cuprinse în Rezoluțiile 1820, 1888, 1889 și 1325 ale Consiliului de Securitate al ONU reprezintă o problemă comună și responsabilitatea tuturor statelor membre ale ONU, indiferent dacă este vorba de state afectate de conflicte, de state donatoare sau dintr-o

² http://ro.wikipedia.org/wiki/Crime_%C3%AEmpotriva_umanit%C4%83%C8%9Bii

³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:296E:0126:0130:RO:PDF>

altă categorie. Trebuie atrasă atenția, în acest context, asupra adoptării în decembrie 2008 a orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și a fetelor și a orientărilor UE privind copiii și conflictul armat, precum și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora. Adoptarea acestor directive constituie un semnal politic clar al faptului că aceste chestiuni sunt priorități ale Uniunii Europene. Rămâne de văzut totuși modalitatea de implementare și eficiența acestora.

Totuși, în opinia mea, Convenția Europeană privind drepturile copiilor din afara căsătoriei, întocmită la Strasbourg la 15 octombrie 1975, în prevederile articolului 7, prin care limitează drepturile tatălui biologic la custodie totală dacă acesta este obligat să își asume paternitatea și nu o face de bună voie, este o pârghie justă în descurajarea taților în șantajarea mamelor cu decăderea acestora din drepturi în cazul în care solicită recunoașterea paternității, coroborate cu articolul 5 care permite admiterea metodelor științifice de stabilire a paternității.

ARTICOLUL 3

Filiația față de tată a tuturor copiilor născuți în afara căsătoriei poate fi constatată sau stabilită prin recunoaștere voluntară sau prin hotărâre judecătorească.

ARTICOLUL 4

Recunoașterea voluntară a paternității nu poate forma obiectul unei opoziții sau contestații, când aceste proceduri sunt prevăzute prin legislația internă, decât în cazul în care persoana care vrea să recunoască sau care a recunoscut copilul nu este, biologic, tatăl său.

ARTICOLUL 5

În acțiunile referitoare la filiația față de tată, probele științifice apte să stabilească sau să înlăture paternitatea, urmează a fi încuviințate.

ARTICOLUL 6

1. Tatăl și mama unui copil născut în afara căsătoriei au aceeași obligație de întreținere față de acest copil ca cea care există față de copilul născut din căsătorie.

2. Când obligația de întreținere a unui copil născut, din căsătorie incumbă unor anumiți membri ai familiei tatălui sau a mamei, copilul născut în afara căsătoriei beneficiază, de asemenea, de această obligație.

ARTICOLUL 7

1. Când filiația unui copil născut în afara căsătoriei este stabilită față de cei doi părinți, exercitarea drepturilor părintești nu poate fi de drept atribuită numai tatălui.

2. Exercitarea drepturilor părintești urmează să poată fi transferată; cazurile de transfer sunt supuse legislației interne.

Putem considera adoptarea acestei convenții un prim pas în responsabilizarea bărbatului față de viața sa sexuală, făcând analiza simplă, cauză-efect, menită să modifice concepția culturală și morală a societății masculine asupra copiilor din afara căsătoriei, ceea ce sunt de fapt și copiii războiului.

Legislația națională românească este modernă, aliniată la cea internațională, bazată pe același principii, ale drepturilor omului, demnității umane, egalității de șanse și implicit al principiului interesului superior și prioritar al copilului.

Codul Civil al României stipulează clar egalitatea în drepturi a copiilor în Art. 260. - Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie, precum și cu cei adoptați. Interesul superior al copilului este reiterat în articolul 263 al codului civil. Totuși, filiația către tată, în afara căsătoriei se stabilește prin hotărâre judecătorească, iar acest fapt creează din start un dezavantaj mamei și implicit copilului.

Art. 263. - (1) Orice măsură privitoare la copil, indiferent de autorul ei, trebuie să fie luată cu respectarea interesului superior al copilului.

(2) Pentru rezolvarea cererilor care se referă la copii, autoritățile competente sunt datoare să dea toate îndrumările necesare pentru ca părțile să recurgă la metodele de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă.

(3) Procedurile referitoare la relațiile dintre părinți și copii trebuie să garanteze că dorințele și interesele părinților referitoare la copii pot fi aduse la cunoștința autorităților și că acestea țin cont de ele în hotărârile pe care le iau.

(4) Procedurile privitoare la copii trebuie să se desfășoare într-un timp rezonabil, astfel încât interesul superior al copilului și relațiile de familie să nu fie afectate.

(5) În sensul prevederilor legale privind protecția copilului, prin copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nici nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii.

Mame singure, lipsa pensiei de întreținere, marginalizarea socială, cost social, insecuritate socială

În Codul penal ale României, articolul 378 este prevăzut numai abandonul de familie nu și abandonul copilului nenăscut, al gravidei sau al copilului. Pentru aceste cazuri, este necesară o hotărâre judecătorească care să ateste obligația de întreținere.

Pe de altă parte, este recunoscută legal vulnerabilitatea femeii lăuze, în articolul 180 al Codului Penal și anume infracțiunea de pruncucidere sau uciderea copilului nou-născut⁴, dar cu toate acestea, nimic despre lăsarea fără ajutor sau abandonul gravidei sau al copilului din afara căsătoriei.

Codul Penal 2009 – al României* – Abandonul de familie – Art. 378.

(1) Săvârșirea de către persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferințe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea, cu rea-credință, a obligației de întreținere prevăzute de lege;

c) neplata cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale judecătorească, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează neexecutarea, cu rea-credință, de către cel condamnat, a prestațiilor periodice stabilite prin hotărâre judecătorească, în favoarea persoanelor îndreptățite la întreținere din partea victimei infracțiunii.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

⁴ Uciderea copilului nou născut, săvârșită imediat după naștere de către mama aflată într-o stare de tulburare pricinuită de naștere, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

Art. 200. - (1) Uciderea copilului nou-născut imediat după naștere, dar nu mai târziu de 24 de ore, săvârșită de către mama aflată în stare de tulburare psihică se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute în art. 193-195 sunt săvârșite asupra copilului nou-născut imediat după naștere, dar nu mai târziu de 24 de ore, de către mama aflată în stare de tulburare psihică, limitele speciale ale pedepsei sunt de o lună și, respectiv, 3 ani.

(4) Fapta nu se pedepsește dacă, înainte de terminarea urmăririi penale, inculpatul își îndeplinește obligațiile.

(5) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta.

Cu toate că, legislațiile lumii promovează principiul discriminării și egalității de șanse a copiilor din căsătorie cu cei din afara căsătoriei, aceștia sunt condiționați de recunoașterea de către tată sau de o hotărâre judecătorească prin care să se stabilească paternitatea.

În zadar se face publicitate la egalitate, ea nu există, doar mama este sancționată de lege, dar și mai mult de societate, în cazul în care copilul este în pericol, are de suferit sau este abandonat.

Obiceiul de a-și abandona copiii nelegitimi pe timp de pace a dus cu ușurință la comportamentul din timpul războiului, acela de a nu fi responsabili nici măcar cu gândul de urmările tacticilor inumane de luptă în care se include violul și agresiunea sexuală (ancestrale, de altfel, dar oficial blamate) și implicit abandonul copiilor concepuți în astfel de condiții.

Pentru antropologia culturală românească este elocvent cântecul popular: „Și-uite așa ce ploaie vine de la Cluj“, cântat în prezent de către Maria Butaciu:

*„Spune mândră spune tu, cu ce-ai făcut pruncu,
L-am făcut cu 'n om frumos, ține-l Doamne sănătos,
Că mi-a fi de vreun folos...
L-am făcut de bună seamă ca mi-i drag să-mi spună mamă,
Mama-i mamă cât să ție, tata-i cel cu pălărie.“*

El își ridică pălăria, o scutură și dispăre... ca și praful, ca și vântul. Este practic o normalitate anormală, coroborată și cu proverbul... bărbatul e bărbat, dacă îi cade pălăria, și-o ridică, și-o scutură și merge mai departe, nimic nu se întâmplă, femeia, în antagonism nu se poate scutura... ea rămâne cu copilul... cu munca, cu sacrificiul sau cu rușinea socială și de grup.

Copiii războiului din Europa celui de-al Doilea Război Mondial

La nivel internațional, în special după cel de-al Doilea Război Mondial, fenomenul a fost mediatizat ca efect secundar al acestuia. Toți beligeranții pe toate fronturile au lăsat copii - bastarzi, copii ai războiului. Mai târziu mulți dintre ei au început o campanie de regăsire a taților, dar și de mediatizare a fenomenului pentru înlăturarea respingerii sociale și de grup.

Conform statisticilor concentrate în enciclopedia engleză online, wikipedia, soldații Forțelor de Coaliție⁵ în cel de-al Doilea Război Mondial, care au staționat în Germania au avut, conform scriitoarei Maria Hohn, în cartea GIs and Fräuleins, cel puțin 66.000 de copii, ce au fost născuți din femeile germane și soldații forțelor aliate în perioada 1945-1955 și anume:

- tați americani: 36,334;
- tați francezi: 10,188;
- tați englezi: 8,397;
- tați ruși: 3,105;
- tați belgieni: 1,767;
- tați necunoscuți: 6,829.

*Programul Lebensborn*⁶

Lebensborn a fost un program inițiat de către leaderul nazist Heinrich Himler, în anul 1941, pentru a susține soldații germani și mamele norvegiene, dar cu scopul principal de a salva ereditatea celui de-al Treilea Reich. Programul a fost creat inițial pentru a salva valoarea genetică a soldaților nemți care au avut copii cu femeile norvegiene, considerate ariene pure.

Indiferent de intenția de bază, se pare că armata germană a fost singura care și-a recunoscut bastarzii și le-a acordat ajutor financiar, inclusiv după încheierea războiului. Programul a creat creșe și maternități pe timpul staționării trupelor în Norvegia, în special în case sau instituții confiscate de la evrei. Cu toate că, inițial, acei copii au fost ajutați, li s-a acordat asistență medicală, și nu numai în aproximativ 15 centre, în care conform statisticilor Lebensborn, au fost înregistrați 8.000 de copii născuți din care 4.000 cu tați

⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/War_children

⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Lebensborn>

cunoscuți, recunoscuți oficial se pare, ulterior acești copii au fost blamați și terorizați efectiv de către populația norvegiană după retragerea trupelor germane. Aceștia au fost numiți copii războiului, bastarzi, copii germani, iar imediat după încheierea păcii, când Germania a pierdut războiul, 14.000 de femei au fost arestate, iar peste 5.000 dintre ele condamnate la muncă silnică fără nici un proces prealabil. Guvernul norvegian de atunci a făcut și un plan pentru a-i deporta în Australia, mame și copii.

După anii '50, Norvegia a reluat relațiile diplomatice cu Germania de Vest, iar tații din această țară și Austria au început din anul 1953 să plătească pensie alimentară copiilor războiului. Tații din Germania de Est au reușit acest lucru după anul 1975.

În anii 1990, o parte dintre copiii războiului abuzați au cerut statului norvegian daune morale pentru chinurile și discriminarea la care au fost supuși, dar au primit sume infime. Ulterior, în anul 2004, Curtea Europeană de Justiție de la Strasbourg a mărit suma la circa 30.000\$ de persoană, pentru cei care pot aduce dovezi asupra tratamentelor discriminante la care au fost supuși.

În anul 2007, 158 de copii ai războiului au primit dreptul de a recupera de la statul norvegian 50.000 euro de persoană.

Naziștii considerau norvegienii arieni puri, la fel și danezii sau olandezii. Soldații germani au fost încurajați să aibă copii în aceste țări și li s-a interzis să aibă copii în Franța și Europa de Est. În Danemarca s-au născut circa 8.000 de copii, iar oficial sunt înregistrați 5.579, iar în Olanda 10.000 de copii au fost înregistrați din tați germani, dar se spune că numărul real este de 50.000.

În Franța s-au născut circa 200.000 de copii cu tată necunoscut în timpul războiului, iar femeile care au avut relații cu nemții au fost arestate și rase în cap în public.

Copiii SUA au fost și ei discriminați și marginalizați. Conform Biddiscombe, Perry (2001), „Dangerous Liaisons: The Anti-Fraternization Movement In The U.S. Occupation Zones Of Germany And Austria, 1945–1948“, Journal of Social History 34, circa 37.000 copii s-au născut din părinți americani.

Căsătoriile dintre soldații americani au fost interzise până în anii 1946, iar soldaților americani, chiar dacă ar fi vrut, li s-a interzis să plătească pensii de întreținere. A existat chiar și un protocol cu statele germane de a

nu permite stabilirea paternității. Nicio cerere în acest sens nu a fost acceptată de către SUA, iar identitatea soldaților a fost bine păzită de legi și regulamente. Și militarii canadieni au lăsat circa 22.000 de bastarzi în Anglia și 6.000 în Europa continentală din care 4.000 numai în Olanda și Belgia. Aceștia s-au numit copiii eliberatorilor.

Austria a avut și copiii rușilor, dar și copiii americanilor, din care mulți erau negri. Discriminarea a fost cumplită, iar statul american nu a acordat nici un fel de asistență mamelor. Copiii mulatri au fost totuși acceptați în SUA la adopție, de către familii de culoare, la câțiva ani după încetarea războiului.

Violul ca armă de război și urmările sale

Printre abuzurile sau tehnicile de război ale armatei japoneze a fost și arestarea și obligarea la prostituție a femeilor din zonele ocupate. Acestea deserveau bordelurile armatei japoneze și au fost practic în sclavie sexuală. Uneori o femeie trebuia să deservească 20-25 de bărbați pe zi. Peste un sfert dintre ele au murit din cauza bolilor transmisibile sexual sau au devenit infertile. Statisticile nu pomenesc nimic despre copiii rezultați. Ca stat perdant în cel de-al Doilea Război Mondial, Japonia, a plătit diverse compensații de război⁷. Violul a fost și din nefericire încă mai este o tehnică și un mijloc de luptă armată. De la răpirea sabinelor, la violurile grecilor ca semn al posesiei, la cel al turcilor, la Bosnia anilor 1990 sau la Congo anilor 2010, acest mijloc inuman de luptă a fost și este folosit. ONU blamează și legiferează acest fapt drept crimă de război.

Fosta Iugoslavie

Femeile musulmane din Bosnia au fost violate în grup de către soldații sârbi, iar celebru este cazul Mirsada, mediatizat, în care o fetiță născută în urma violului a fost abandonată și de mamă, care spunea că nu rezistă să îi vadă ochii violatorului în fiecare zi prin ochii fiicei lor⁸.

În conflictul din Iugoslavia, Tribunalul Internațional de la Haga, în cazul Celebici, Curtea a asimilat infracțiunii de viol și rele tratamente cu afectarea vieții sexuale și a integrității morale, indiferent de sexul victimei,

⁷ http://en.wikipedia.org/wiki/Comfort_women

⁸ <http://www.crimesofwar.org/a-z-guide/sexual-violence/>

bărbat sau femeie, pentru că acesta, Celebici, pe perioada interogatoriului a forțat doi deținuți bărbați să întrețină relații sexuale orale între ei. Tribunalul l-a găsit vinovat și pe Antonio Frurundzija, un lider serbo-croat, de crime de război pentru că a întreținut relații sexuale forțate, oral, vaginal, anal, cu o femeie musulmană pe parcursul interogării acesteia. ONU a decis să nu mai specifice sexul victimei, ci doar sintagma victimă.

Jean-Paul Akayesu a fost condamnat de către Tribunalul Internațional din Ruanda nu numai de crime de război, viol sau nuditate forțată, dar și de genocid asupra tribului tutshi. Chiar și o femeie a fost condamnată în anul 2011 pentru viol și crime împotriva umanității⁹. Este vorba despre fostul ministru pentru probleme de femei, Pauline Nyiramasuhuko.

Tot din aceleași surse, circa 20.000 de copii s-au născut din mame tutsi și tați violatori, hutu, dar se pare că mamele ruandeze și-au crescut copiii cu dragoste și departe de familiile lor care își apostrofează nepoții drept hiene.

Amerasiaticii sau copiii americanilor din Asia

Se pare că aproximativ 100.000 de copii din tați americani au fost născuți în Asia în timpul războiului din Vietnam, Coreea și cel de-al Doilea Război Mondial. Totuși, nu s-a plătit pensie alimentară, ci doar copiii legitimi, adică ai mamelor căsătorite cu soldații americani s-au putut bucura de drepturi sau emigra în SUA.

Nici Pakistanul sau Bangladeshul nu și-au negat masculinitatea, peste 200.000 de femei fiind violate în perioada Războiului de eliberare din estul Pakistanului, iar câteva mii de copiii care s-au născut nu primesc nici un drept, a fost doar un aspect al genocidului de atunci¹⁰.

Prevenirea fenomenului copiii războiului

Drama mamelor și copiilor războiului a determinat ca în 1989 să fie adoptată Convenția referitoare la drepturile copilului, iar în anul 2008, Consiliul de securitate ONU a declarat violul drept crimă de război.

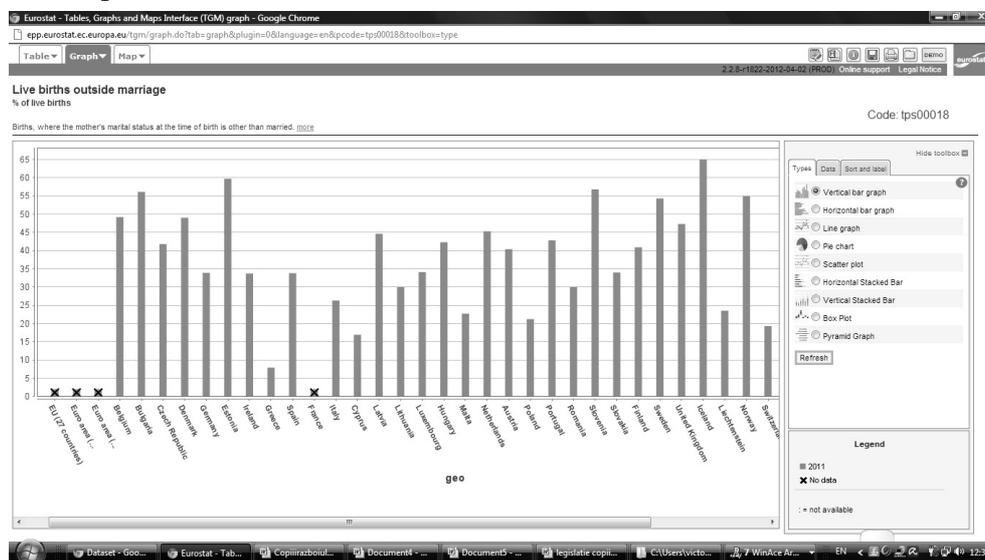
⁹ <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-13507474>

¹⁰ http://en.wikipedia.org/wiki/Rape_during_the_Bangladesh_Liberation_War

Prevenirea fenomenului trebuie manifestată prin înlăturarea paternului iresponsabilității sexuale a bărbatului, prin educație civică și propagandă generală, de la școală până în mass-media.

Statistic, în Uniunea Europeană se confirmă creșterea fenomenului nașterilor în afara căsătoriei conform EUROSTAT, www.epp.eurostat.ec.europa.eu.

The screenshot shows a data table titled "Live births outside marriage" with columns for years from 2000 to 2011 and rows for various countries. The table includes a legend for flags, codes, labels, and codes & labels.

geo	time	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Cyprus	2.3	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.4	2.6	2.7	2.9	11.7	15.2	16.9
Latvia	40.3	42.1	43.1	44.2	45.3	44.6	43.4	43.0	43.1	43.5	44.1	44.6	
Lithuania	22.6	25.4	27.9	29.5	28.7	28.4	29.6	29.2	28.5	27.9	28.7	30.0	
Luxembourg	21.9	22.3	22.2	25.0	26.1	27.2	28.8	29.2	30.2	32.1	34.0	34.1	
Hungary	29.0	30.3	31.4	32.3	34.0	35.0	35.6	37.5	39.5	40.8	40.8	42.3	
Malta	10.8	13.2	14.3	16.3	19.1	20.0	22.3	24.9	25.4	27.4	25.2	22.7	
Netherlands	24.9	27.2	29.1	30.7	32.5	34.9	37.1	39.5	41.2	43.3	44.3	45.3	
Austria	31.3	33.1	33.8	35.3	35.9	36.5	37.2	38.3	38.6	39.3	40.1	40.4	
Poland	12.1	13.1	14.4	15.8	17.1	18.5	18.9	19.5	19.9	20.2	20.6	21.2	
Portugal	22.2	23.8	25.5	26.9	29.1	30.7	31.6	33.6	36.2	38.1	41.3	42.8	
Romania	25.5	26.7	26.7	28.2	29.4	28.5	29.0	26.7	27.4	28.0	27.7	30.0	
Slovenia	37.1	39.4	40.2	42.5	44.8	46.7	47.2	50.8	52.8	53.6	55.7	56.8	

Eurostat - Tables, Graphs and Maps Interface (TGM) table - Google Chrome

epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcodes=tps00018&plugin=0

This page has been translated from English to English. Show original

Table | Graph | Map

2.2.8-11422-2012-04-02 (p003) Online support Legal notice

Live births outside marriage
% of live births

Code: tps00018

Births, where the mother's marital status at the time of birth is other than married. [more](#)

geo	time	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Czech Republic		21.8	23.5	25.3	28.5	30.6	31.7	33.3	34.5	36.3	38.8	40.3	41.8
Denmark		44.6	44.6	44.6	44.9	45.4	45.7	46.4	46.1	46.2	46.8	47.3	49.0
Germany		23.4	25.0	26.1	27.0	27.9	29.2	30.0	30.8	32.1	32.7	33.3	33.9
Estonia		54.5	58.2	56.3	57.8	58.0	58.5	58.2	57.8	59.0	59.2	59.1	59.7
Ireland		31.5	31.3	31.2	31.2	31.9	31.8	32.7	32.8	33.4	33.3	33.8	33.7
Greece		4.0	4.3	4.4	4.8	5.1	5.1	5.3	5.8	5.9	6.6	7.3	7.9
Spain		17.7	19.7	21.7	23.4	25.1	26.5	28.4	16.7	33.2	34.5	35.5	33.8
France		43.8	44.7	45.2	46.2	47.4	48.4	50.5	51.7	52.6	53.7	55.0	...
Italy		9.7	9.9	10.9	13.0	...	15.2	16.2	17.7	18.9	19.8	21.5	26.3
Cyprus		2.3	2.5	3.5	3.5	3.3	4.4	5.8	8.7	8.9	11.7	15.2	16.9
Latvia		40.3	42.1	43.1	44.2	45.3	44.6	43.4	43.0	43.1	43.5	44.1	44.6

Source of Data: Eurostat

Concluzii și în loc de concluzii

Principiul interesului superior al copilului este legiferat în toate legislațiile, inclusiv în SUA, și este deja o cutumă în toate societățile, dar de fapt nu se respectă nicăieri. De ce a trebuit să se legifereze în scris, când toată lumea este de acord cu el? De ce trebuie să supunem mama la un stres suplimentar când s-ar putea face un test AND, iar tatăl să fie identificat, căzut din start din drepturi părintești, iar obligația să îi fie din start egală cu infracțiunea de abandon de familie? Asta face, de fapt, abandonând mama gravidă a copilului său. Cu ce costuri? Costul de a institui o baza de data ADN a bărbaților, atunci când băiatul își face primul buletin și grupa sanguină, va fi cu siguranță mai mic decât cel al asistenței sociale pe care îl suportă societatea pentru un copil până la împlinirea vârstei de 26 de ani uneori. Impactul psihologic și moral asupra bărbatului ar fi cu siguranță mare în prevenția fenomenului copiilor nerecunoscuți de către tată voluntar și cu siguranță ar crește responsabilitatea pentru viața sexuală a acestuia.

Mai grav este faptul că fenomenul nașterii copiilor în afara căsătoriei este în deplină creștere, așa cum arată statisticile UE¹¹, iar în unele state a

¹¹ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/dataset?p_product_code=TPS00018

depășit 50% din numărul total al copiilor născuți. Odată rezolvată problema la nivel local și național, la nivel global aceasta nici nu ar mai exista, cu toate că, mai sunt și astăzi armate care își ascund soldații iresponsabili de viața sexuală, sub pretextul protejării sau a imunității diplomatice. Propuneri de *lege ferenda*, adoptarea unei legislații naționale care să responsabilizeze bărbatul față de viața sa sexuală, dar și o nouă rezoluție ONU care să oblige orice participant la misiuni externe să își depună probe ADN și crearea unei baze de date la care să aibă acces liber orice mamă reclamantă ar preveni, ar reduce fenomenul în cauză, dar ar și diminua efectul, s-ar stabili rapid paternitatea, și implicit obligația de întreținere, s-ar putea aplica prevederile referitoare la abandonul de familie, mama și copilul ar putea măcar să primească pensie alimentară, iar copilul ar fi de drept, cel puțin egal cu cel din căsătorie. Fenomenul este global și în ascensiune atât pe timp de pace, cât și pe timp de criză sau război, se impun măsuri urgente, dar mai ales folosirea tehnicii științifice actuale și în special în mass-media pentru a se promova responsabilizarea fiecăruia pentru faptele sale, a bărbatului față de viața sa sexuală care este practic un tabu în abordare, cu urmările care se știu, se vad și sunt acceptate în detrimentul umanității și al drepturilor omului, în scopul simplu de protecție a drepturilor fundamentale pentru care s-a luptat în ultimii 2000 de ani, dar care se pare că, deși câștigate, nu se pot implementa.

(FEMEIA ȘI COPILUL SUNT OAMENI!)

BIBLIOGRAFIE

- Biddiscombe, Perry (2001), *Dangerous Liaisons: The Anti-Fraternization Movement In The U.S. Occupation Zones Of Germany And Austria, 1945–1948*, Journal of Social History 34.
- Charly Carpenter, *War children*, Oxford univeristy Press, 2002.
- Maria Hohn, *GIs and Fräuleins*, Oxford univeristy Press, 2002.
- Convenția europeană pentru drepturile copilului din afara căsătoriei.
- Declarația universală a drepturilor omului.
- Statutul Curții Penale Internaționale.
- Codul civil al României.
- Codul Penal Român.

Codul de procedură civilă.
Codul de procedură penală.
www.un.org
www.stoprape.org
www.e.wikipedia.org
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/dataset?product_code=TPS00018
<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:296E:0126:0130:RO:PDF>
<http://www.guardian.co.uk/lifeandstyle/the-womens-blog-with-jane-martinson/2012/oct/29/rape-military-shocking-truth>
<http://www.un.org/en/preventgenocide/rwanda/about/bgsexualviolence.shtml>
<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:296E:0126:0130:RO:PDF>
<http://www.crimesofwar.org/a-z-guide/sexual-violence/>

Listă bibliografică legislativă www.europa.eu, cu link-uri

- Rezoluția Parlamentului European din 17 ianuarie 2008 privind situația din Republica Democratică Congo și violul - crimă de război.
Convenția asupra imprescriptibilității crimelor de război și a crimelor contra umanității.
Declarația de la Praga privind Conștiința europeană și comunismul - 3 iunie 2008, Praga.
Declarația de la Langeac. Convenții ale Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat.
Convenția de la Strasbourg din 2006 asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat. Lista actualizată a statelor semnatare.
Convenția de la Haga din 1980 privind aspectele civile ale răpirii internaționale de copii, adoptată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat. Lista actualizată a statelor semnatare.
Convenția privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și alte forme de întreținere familială, adoptată de Conferința de la Haga

privind dreptul internațional privat la 23 noiembrie 2007. Lista actualizată a statelor semnatare.

Protocolul privind legea obligațiilor de întreținere, adoptat de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat la 23 noiembrie 2007. Lista actualizată a statelor semnatare.

Convenția privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor, adoptată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat la 19 octombrie 1996. Textul în română. Lista actualizată a statelor semnatare.

Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor privind custodia copiilor și de restabilire a custodiei copiilor, adoptată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat în 20 mai 1980. Textul în limba română. Lista actualizată a statelor semnatare.

Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, încheiată la 5 octombrie 1961, adoptată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 408 din 26/08/1999. Lista actualizată a statelor semnatare.

Recomandarea 874 R (84)4 cu privire la responsabilitatea părintească.

Convenții și declarații ONU

Convenția asupra drepturilor copilului, adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite, la data de 20 noiembrie 1989, ratificată de peste 190 de țări cu excepția SUA și Somalia.

Declarația drepturilor copilului, adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite în 20 noiembrie 1959.

Declarația de la Geneva din 1924 privind drepturile copilului. Această declarație nu a fost obligatorie pentru statele semnatare, ci a avut titlul de recomandare.

Alte convenții ONU cu privire la copii și drepturile acestora

Regulamente ale Consiliului European.

- Convenția europeană în domeniul informării asupra dreptului străin, Londra, 7.06.1968, și protocolul adițional la această convenție, ratificate prin H.G. nr. 153/1991, publicată în M.Of. nr. 62 bis/26.03.1991. Lista actualizată a statelor semnatare.
- Acordul european asupra transmiterii cererilor de asistență judiciară, adoptat la Strasbourg la 27 ianuarie 1977, ratificat prin Legea nr. 356 din 2 decembrie 2005. Regulamentul (CE) nr. 4/2009.
- Regulamentul (CE) nr. 44/2001, cunoscut sub numele Bruxelles I.
- Regulamentul 2201 din 2003 al CE privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, cunoscut sub numele Bruxelles II.
- Principiile Dreptului european cu privire la autoritatea părintească, enunțate de către Comisia europeană privind legislația familiei.
- Curtea europeană a drepturilor omului.
- Convenția europeană a drepturilor omului.
- Declarația universală a drepturilor omului.
- Listă de convenții internaționale privind drepturile omului.

